16/12/2018

16 Δεκεμβρίου 1803: Οι Σουλιώτισσες χορεύουν στο Ζάλογγο

/ Επικαιρότητα

Το τραγούδι, **τώρα πια, ένας θρήνος**.

Το 1803, **είναι η χρονιά της συντέλειας.** Το Σούλι **με τις τόσες θυσίες και τους ακόμη περισσότερους** ηρωισμούς πέφτει ύστερα από προδοσία.

Ένας Ηπειρώτικος θρήνος, ένα μοιρολόι που μέσα στη λιτότητα του τα λέει όλα. Τον πόνο της καταστροφής. Την ανυποχώρητη κραυγή “Θάνατος ή λευτεριά”.

Οι γυναίκες **προτιμούν το Ζάλογγο, ο Σαμουήλ** την ολοκαυτωματική ανατίναξη.

Ένα πουλάκι ξέβγαινε ψηλά από το Σούλι.
Παργιώτες το ρωτήσανε, Παργιώτες το ρωτάνε:
-“Πουλάκι πούθεν έρχεσαι, πουλί μου πού πηγαίνεις;”.
-“Από το Σούλι έρχομαι και στη Φραγκιά πηγαίνω”.
-“Πουλάκι πες μας τίποτε, κανά καλό μαντάτο”.
-“Αχ τι μαντάτο να σας πω, τι να σας μολογήσω;
Πήραν το Σούλι πήρανε, πήραν τον Αβαρίκον

πήραν την Κιάφα την κακή, επήραν και το Κούγκι
κι έκαψαν τον Καλόγερο με τέσσερις νομάτους”.

Τον Ιούνιο του 1803, **ο Αλή Πασάς εφοδιασμένος με σουλτανική διαταγή, εκστρατεύει,** επικεφαλής 15.000 τουρκαλβανικών δυνάμεων, εναντίον του Σουλίου. Η επίθεση αποτυγχάνει. Οργανώνεται πολιορκητικός κλοιός γύρω από το Σουλιώτικο όρος. Οι Σουλιώτες που διαισθάνθηκαν τι τους περιμένει άρχισαν να ψάχνουν για συμμάχους για να εξασφαλίσουν την προμήθεια πυρομαχικών, αλλά και των αναγκαίων τροφών. Μεταξύ των άλλων έγραψαν και στους Διοικητές της Κέρκυρας. Τελικά έμειναν αβοήθητοι.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΤΟΠΟ ΤΗΣ Ε.ΡΩ.